

16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Παμφίλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ
πατριάρχου ΚΠόλεως (†449).

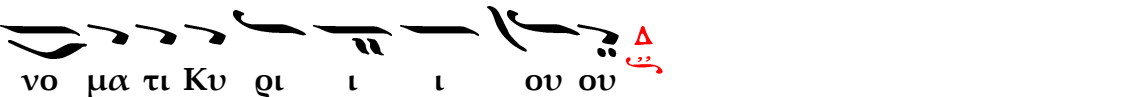
Ἦχος β'. Ἐωθινὸν β'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§4-6).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

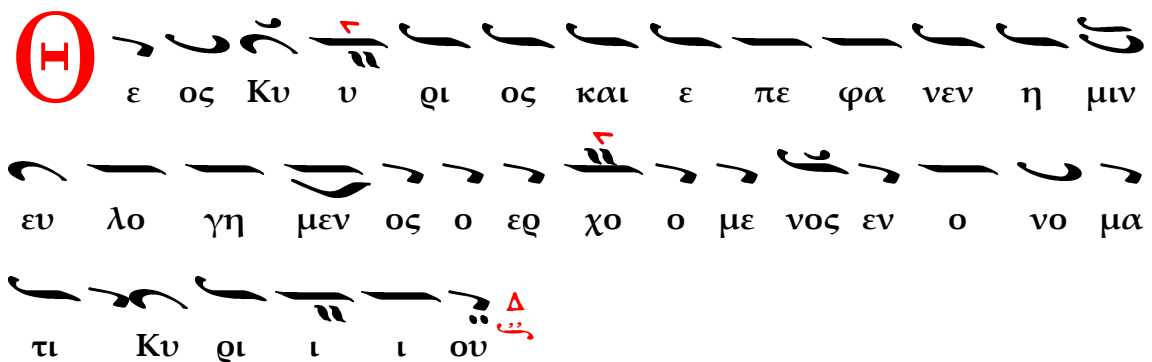
Ἦχος Δι-Ϡ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

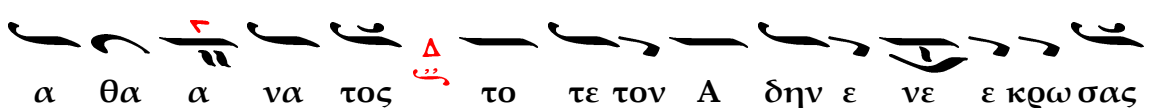
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

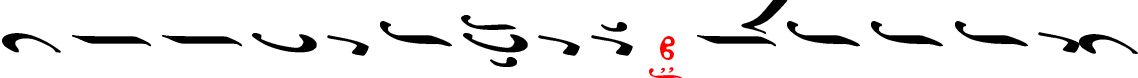
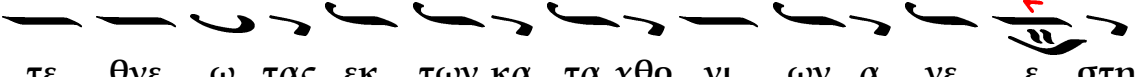

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

 τη α στραπη της Θεο τητος ⁶ ο τε δε και τους

 τε θνε ω τας εκ των καταχθονιων ανεεστη

 σας ^Δ πασαι αι δυναμει των επουρανιων ε

 κραυγαζον ⁶ Ζωοδοτα Χριστε ο Θεος ημων

 δο ο οξα σοι ^Δ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π

 αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δοξα

 τα σα Θεο το κε μυστηρια ⁶ τη α γνει α εσφρα

 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ

 Μητηρ ε γνωσθησα ψευδης Θεον τε κουσα αλη

 θινον ⁶ αυ τον ι κε τευ ε σωθη ναι τας ψυχας η

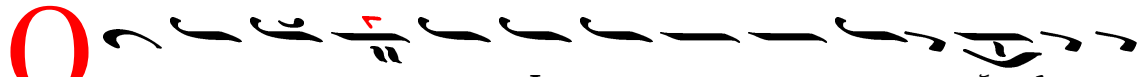

 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος

Ο

 ευ ση η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα

 θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα ⁶ σιν

δο νι κά θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευσας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος Δ
Δόξα.

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α ε
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Δ
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος ε αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος Δ
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δο ξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε ε δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να
τος τε θνη κε ε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θη μεν ε τον πα ρα δει σον ε λα βο μεν

την ἀρχαίαν ἀπολαυσίν ^ε διό ευχαριστούντες
δοξολογού σου μέως κραταίον Χριστόν τον Θεόν η
μών και μονοπολυεεελεον ^Δ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λίθον του μνηματός σφραγισθῆναι μη κωλύ
υ υ υ υ σας ^ε την πέτραν της πίστεως ἀ
ναστάσπαρθες πασι Κυριεδοοοξα σοι ^Δ
Δόξα.

Των μαθητῶν σου ὁ χορός συν Μυροφο
ροισγυναίξιν ἀγαλλεται συμφωωωωωωωως ^ε
κοινην γὰρ εὐορτήν συναυτοῖς εὐορτάαζομέν
εις δόξαν και τιμῆς της σης ἀναστάσεως και δι
αυτων φιλανθρωπε Κυυριετωλαωσου παρασχου
το μεγαεεεελεος ^Δ
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ εὐλογήμενην ὑπαρχεις Θεο
τοκε Παρθενε ὑμνῶμεν σε ^ε διὰ γὰρ του εκ σου

σαρκω θε εν τος ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται
 η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α
 τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ
 μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων
 ο ου τω σεν δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ
Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε
 ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την
 ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ
 τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
 α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

²² προ στο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς ς σαι ⁹

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ⁹ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νσ ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ⁹

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ

Υι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ⁹ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω
ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α
μαρ τι ι ι ι ας ^υ₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε ^υ₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ ^υ₂₂ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^υ₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^υ₂₂ Α

λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^υ₂₂ Α

λλη λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ₁

ο ο ο ο ος ^υ₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παν ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ σαι προς τομνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ σ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ σ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Βου

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῶ οὐρανῶ τα ὀμματα ἐκπέμπω μου

τῆς καρδίας πρὸς σε Σωτηρῶ σωσον με σηεπιλαμψει

Ε λεησον ἡμας τοὺς πταίοντας σοι πολυλα

καθεκαστηνωραν ὦ Χριστέ μὴ καιδος προτελους

τροπους του μετανοει εινσοι

 Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι

ωνων αμην

Α γιω Πνευματι το βασιλευειν πελειτο

αγια ζειν το κινειν την κτισιν Θεοος γαρ

εστιν ομοουσιος Πατρι και λογω
Ἀντίφωνον Β΄

Ειμη οτι Κυριος ην εν ημιν τις
ικανος σωσ φυλαχθηναι εκ του εχθρου αμα
και ανθρωποκτο ον

Τοις οδουσιν αυτων μη παρωσ σωτερ
τον σονδουλον λεεοντος τροπον κατ εμου κι
νται και γαρ οι εχθροι οι μη

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι ζωαρχια και γεερα
ας παντα γαρ τα κτιστα ως Θεος ων δυναμοι συντη
ρει εν Πατρι ιδι Υιου ουδε
Ἀντίφωνον Γ΄

Οιπε ποιθοτες επι Κυριον εοι
κασιν ορειτω αγιω οι ουδαμωσ σαλευονται

προσβολαιαιστου Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει

να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληρον αυτου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα

σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα

στε ε φονται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Χ Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινωσκῶ καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νώπιον μὲ στίδια παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ε

νώπιον σε ποιήσῃ ὅπως ἀνδίκαι

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικήσῃ ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡμῆτηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡγαπήσας τα α

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε ἐδήλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ γὰρ ἀληθῆ

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Ε ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πασαστας α νο μι ας μη εξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϋθεσ εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσπροσωπσσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανομους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιασ μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο σϋνησσ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μα αναγγειλει την ανεσιν σσ

Οτι ειη θελησασθϋσι ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠχος πλὴ Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω οσ ε ε λε ε ε ε ει

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νων α α μην

T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

Nη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πάσχα

Πα
Ἐλεησον με ο Θεος κα τα το με
γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος τω νοικτιω μων σθ
ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μθ
Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων
μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο
Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο
ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον

ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θεῖω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Στερωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὄλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ. Ἥμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκείνον οὖν κάμε, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώση με.

Δόξα.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἁμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον κάμε, καλῶν ιδέαις, ἁμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας

Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν καταλύξει κραυγάζω· Ἠμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἄγνη, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου. κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἠμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκειᾶς φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν· Ἠμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἄλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἡλίου, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Στίχ. Ὑπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,

Καὶ τὴν τομὴν ἠγεῖτο τῆς κάρας φίλην.

Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον Οὐάλης,

Βλέπων τομῆ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἦλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτὰς Μαρτύρων,
Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Ἐκτη καὶ δεκάτη ξίφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν
Μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν
πόλιν ἐπ' ὄνοματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλήσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.

Στέρξας Μαρουθᾶς τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῶ παραστάς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στίχ. Ζωῆς ματαΐας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῆ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ,
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Σκόλοις νοητοῖς οὐχὶ προσκόψας πόδας,
Ὁ Φλαβιανὸς μέχρι σοῦ, Θεέ, τρέχει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Μακαρίας Μαρίας τῆς Νέας, τῆς ἐν
Βιζύῃ τῆς Θράκης.

Στίχ. Ἄρασα σταυρὸν βαρὺν συκοφαντίας
Ἐν Βιζύῃ ἤθλησε σοφῶς Μαρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου,
Μητροπολίτου Μόσχας καὶ Ἀποστόλου τῶν Ἀλταΐων.

Στίχ. Εὐαγγελιστῆς πρότερον Ἀλταΐων,
Ἐποίμανε Μακάριος εἶτα Μόσχαν.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ
Εὐαγγελίου μνεῖαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν
δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχ. Ἄσωτος εἶτις, ὡς ἐγώ, θαρρόων ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἥνοικται θύρα.

Τῆ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου
(ἐάν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

ᾠχος Πα ρ

ᾠδὴ α'

Την Μω σε ως ω δην α να λα βη σα
βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα ςης ε
γε νε το ο μοι εις σω τη ρι αν ου τος μη θε ος
και δο ξα α σω αυ τον

ᾠδὴ γ'

Στει ει ρω θεν τα μβτον νβν κα αρ πο φο ρον ο
θε ος α να δει ξον με γε ωρ γε ε των κα
λων φυ τερ γε των α γα θων τη ευσπλα γχνι α σα

ᾠδὴ δ'

Την εκ Παρ θε ε νβ Σβ γεν νη σιν ο προ
φη η της προ βλε πων α α νε κη ρυ τε βο ων την
α κο ην σα α κη κο α και ε φο βη θην ο
ο τι α πο θαι μαν και εξ ο ο ρος α γι ου κα
τα σκι ι ου ε πε δη μη σας χρι σε

ὠδὴ ε΄

T ης νυ κτος δι ελ θς σης η η γγι κεν η η
με ρα και το φως τω κοσ μω ε πε λαμψε δι α
του ου το υ μνει σε ταγ μα τα Α γγε λων και δο
ξο λο γει σε Χρι σε ο Θε ος

ὠδὴ ς΄

B υ θω α μαρ τη μα των συ νε χο μαι Σω τηρ
και εν πε λα γει τς βι ι ς ς βυ θι ζο μαι αλλ
ω ωσ περ τον Ι ω ναν εκ τς θη ρος κα με των
πα θων α να α γα γε και δι α σω σον με

ὠδὴ ζ΄

T α Χε ρς βι μ μι μς με νοι παι αι δες εν τη
κα μι νω ε χο ρευ ον βο ων τες ευ λο ο
γη τος ει ο Θε ος ο ο τι εν α λη θει α και
κρι ι σει ε πη η γα γες ταυ τα πα αν τα δι
α τας α μαρ τι ας η μων ο υ περ υμ νητος και δε
δο ξα σμε νος εις παν τας τς αι ω νας

ὠδὴ ἡ'

Χ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, υ μνην

τες και υ περ υ ψην τεσ αυτον εις τες αι ω νας

Τ ον εν τη βα τω Μω ση της Παρ θε ε νσ το

θau μα εν Σι ναι ω τω ο ρει προ τυ πω σαν τα πο

τε υμ νει τε ευ λο γει τε και υ πε ρυ ψη

τε εις παν τας τες αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσσαν την ον τωσ Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κςσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κςσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κςσαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Tην τιμιώτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 δια φθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θεο
 το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6

Άντελάβετο Ίσραήλ παιδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιώτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τως των Σεραφειμ την α
 δια φθορας Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θεο
 το κον σε ε μεγαλυ νομεν

ὠδὴ θ'

Tων γηγενων τις η κσσε τοι ου τουτον
 η τις εωρα κε πο τε ο τι Παρθενος ευ
 ρεθη εν γαζρι εχσα και ανωδυνως το
 βρε εφος απο τε κσσα τοι ου τουτον σστο θαυ
 μα και σε αγνη θεο κυ η ητορ Μαρια μεγα

λυ νο με ε εν

Tων γη γε ενων τις η η κχ ς σε τοι οι

ου ου ου τον η τις ε ε ε ω ω ρα

κεν πο ο ο τε ο τι Παρ θε νος ε ε ευ

ρε ε ε θη εν γα ςρι ε χχ ς σα και α νω

δυ υ υ υ νως το βρε ε ε ε φο ο ος α α

πο ο τε κχ ς ς ς σα τοι ου ου τον σου

το ο θα α αυ μα και σε α α γνη θε ο

κυ υ η το ορ Μα ρι ι α α α με ε γα α λυ υ

νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Aγι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Aγι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι - θ

Τ ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ι δχ Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα

τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις

εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας

ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε

εν τοις φι ι λοις'

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου - θ

Τ ον πλδ τον ον μοι δε ε δω κας της χα ρι το

ος ο α α θλι ος α πο δη μη σα ας α χρει ει ει
ως κα κως η να λω ω σα Σω ω τερ α σω τως
ζη σας δαι αι μο σι δο λι ως δι ι ε σκο ορ πη
σα δι ο με Ε πι στρε ε φον τα ως περ τον
α σω τον δε ε ξαι Πα τερ οι κτιρ μο ον και σω ω
σον

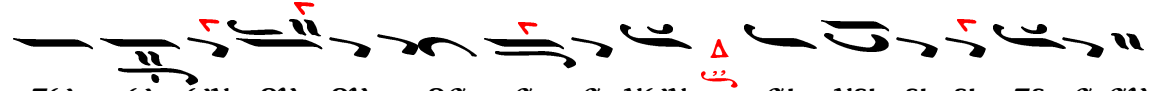
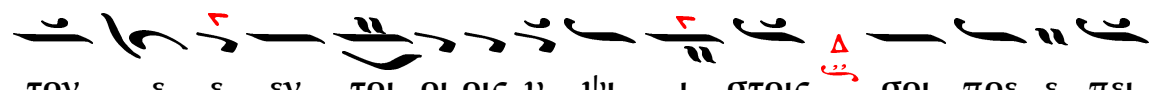
Ε σκορ πι σα τον πλ γ τον σγ εκ δα πα
νη η σας Κυ υ ρι ε και πο νη ροις δαι αι μο νι ι ι
οις καθυ πε τα γη ην ο τα α λας αλ λα Σω
τηρ πα νε ευ σπλαγχνε τον α σω το ον οικτει ει ρη
σον και ρυ πω θεν τα κα α θαρ ον την πρωτην
α πο δι δα ρς μοι στο λην της σης βα α σι
λει ει ας

Α γι α Μη τρο πα αρ θε νε το με γα πε
ε ρι η η χη μα των Α πο στο λων Μαρ τυ υ υ
ρων και Προ φη των και αι Ο σι ι ων τον σον Υι

 ον και Κυ υ ρι ον ι λε ω σαι αι τις δε υ λους

 σε η μιν Θε ο γεν νη η τρι α ο ταν κα

 θι ση τς κρι ι ναι το κατ α ξι α αν ε

 κα α στς

Εἰς τοὺς Αἰῶνες.

Ἦχος Δι-θ.

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ

 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ ε πει

 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

 μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνοος

 τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται

 πα σιτοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
 Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να
 το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^{Δι} ι να δει ξηστοιςλα
 οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
 σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ ^Δ

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του ^Δ

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι
 ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα
 α α σι λε ε α ^Δ δι α τι γαρ ο λι θος ου κ ε φυ
 λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης ^ε η τον
 τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α
 προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν ^ε λε ε γον τε ες συν η
 η μιν ^Δ δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω
 τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι ^Δ

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πληθοσ της με γαλω συ νης α αυ του

X αι ρε τε λα οι και α γαλι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α

το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας

χαι ρε τε λα οι οι οικαι αι α γαλι α α α α

σθε

Στίχ. δ'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεΐτε αὐτὸν εν

φαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

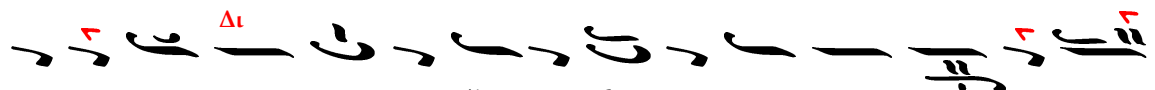
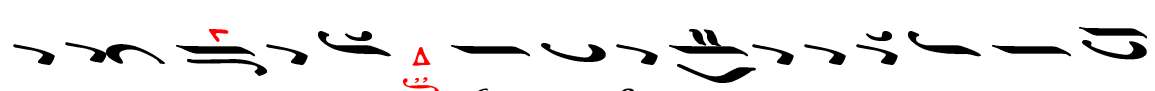
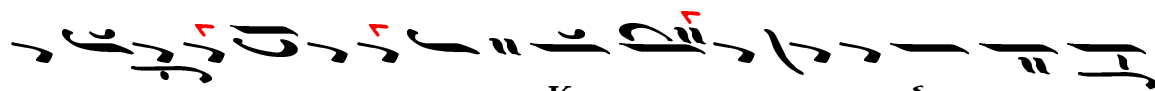

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

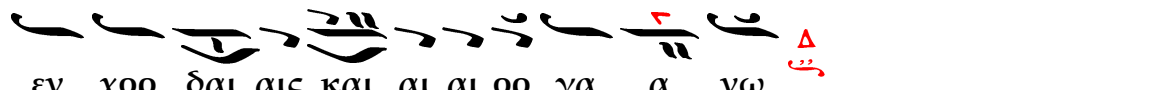

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε τον λι

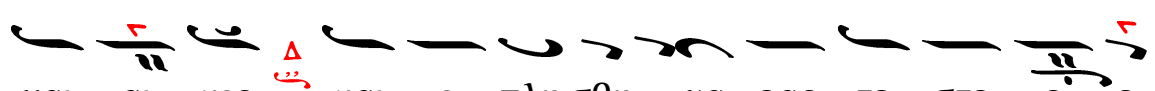

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
 Δι

 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 Γα

 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να
 Δι

 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

 ων η η η μιν Δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε

 τα των α α πα α αν των Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

 ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν χορ δαι αι αι και αι αι ορ γα α νω

E
 ρ ρ αν αν μν ρα με τα α α α δα α κρ υ υ

 ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

 ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

 μα α α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν

 α νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

T ην τσ Α σω ω ω τσ ς φω ω ω νην

προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε η η μα α α

αρ τον ε νω πι ι ον των οφ θαλ μω ων σσ ς α

γα α θε ε ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα

τον πλ ς ς ς τον τω ω ω ων χα ρι σμα α α

τω ω ω ων σσ αλ λα δε ξαι με με τα α α νο

ς ς ν τα Σω τη ηρ και σω ω ω σο ο ο

ον με

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου, μὴ

ἐπιλάβῃ των πε νη των σου ει εις τε ε ε ε ε λος

Ω ^{B8} ς ο α σω ω τος υι υι ος η η ηλ θο ον κα ^{Πα}

γω οι κτι ι ι ι ρ μον ο τον βι ον ο ο ο ο

ο ο λον δα πα νη σας εν τη α πο δη μι

ι ι ι ι α ε σκορπι σα το ον πλ ς ς το ον
 ο ο ον δε ε δω κας μοι Παα α α τερ δε ξαι με
 με τα νο ς ς ς ςν τα α α ο Θε ε ος και
 ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, δι

η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα σι ι ι

α α α α σ

α πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου

σι ας το ον πλ ς ς ς τον και κα τα να λω ω ω

ω ω σας ε ρημος γε ε γο ο να εν τη χω ρα

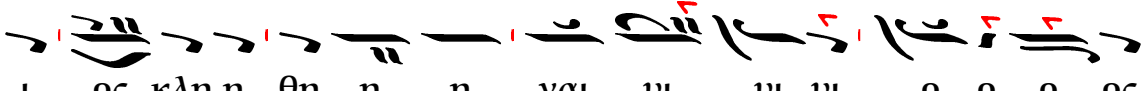
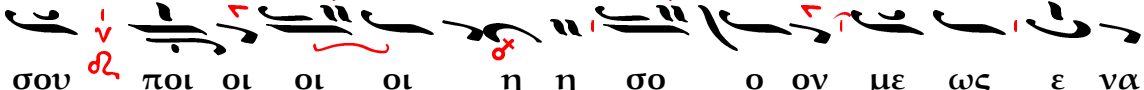
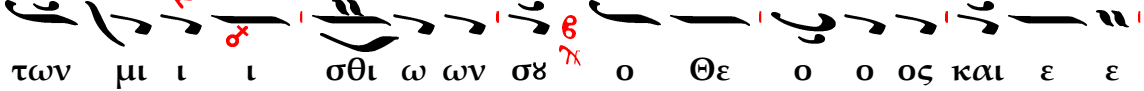
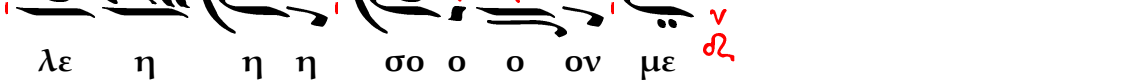
οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι

ι των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το με τα

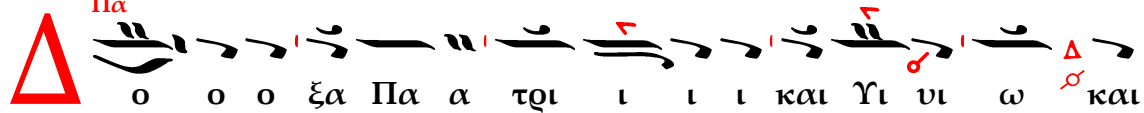
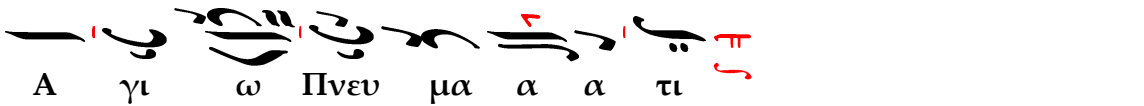
τς των συ νοι οι οι κε σι ι ον ε πι στρεψας βο ο

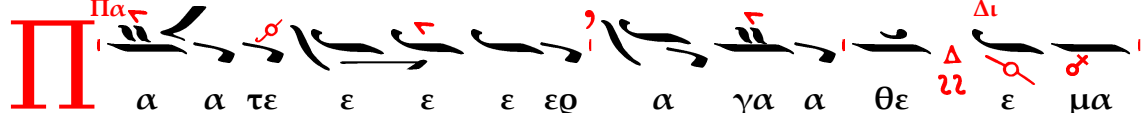
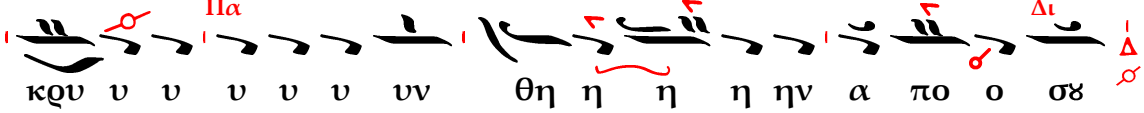

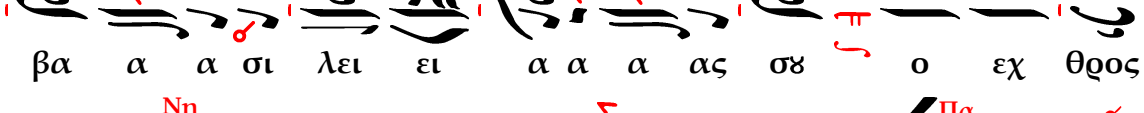
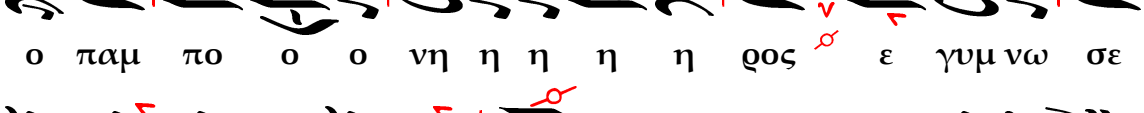
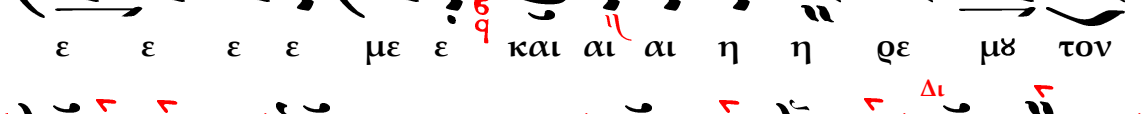
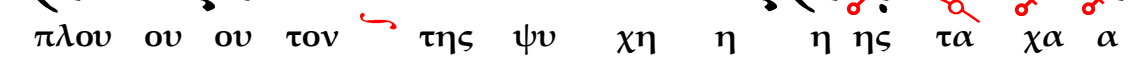
ω ω ω σοι τω οι κτι ι ρ μο νι Πα α τρι η

η μα αρ τον εις τον ου ρα α νον και ε νω ω

 ω ω πι ι ο ο ο ν σου και ουκ ει ει μι α ξι

 ι ος κλη η θη η η ναι υι υι υι ο ο ο ος

 σου ποι οι οι οι η η σο ο ο ν με ως ε να

 των μι ι ι σθι ω ω ν σθ ο Θε ο ο ος και ε ε

 λε η η η σο ο ο ο ν με

Ἦχος Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 α α τε ε ε ε ε ρ α γα α θε ε μα

 κρυ υ υ υ υ υ υ ν θη η η η η ν α πο ο σθ

 μη ε γκα τα λι ι ι ι πη η η ης με μη

 δε α α α χροι ει ει ο ο ν δει ει ξης της

 βα α α σι λει ει α α α ασ σθ ο εχ θρος

 ο παμ πο ο ο νη η η η η ρος ε γυμνω σε

 ε ε ε ε με ε και αι αι η η ρε μθ τον

 πλου ου ου τον της ψυ χη η η ης τα χα α

ρι σμα τα α σω ω ω ω τω ω ως δι ι
 ε σκο ο ορ πι ι ι ι ι σα α να στα α
 ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε εκ βο
 ο ω ποι η σο ο ον με ως ε να τω ω
 ω ων μι ι σθι ι ι ι ι ω ω ω ων σου
 ο δι ε με ε ε ε ε εν στα αυ ρω τας
 α χρα ντας σα χει ρας α α α πλω ω ω σας
 ι να τδ δει νθ θη ρο ο ο ος α φα αρ πα α
 ση ης με και την πρω ω ω την κα τα στο ο
 λην ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως μο
 νος πο ολυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τδ εκ σδ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σα δο ο ξαν
 Κυ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σὸ Χριστε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τὸ Θε ου ο Υι

ος τὸ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τὸ κο

ο ο σμῃ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας τὸ κο ο σμῃ

Προσ δε ξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σὸς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σὸ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τὸ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τὸς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μδ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκς

σι ι σε Δ Α γι ος ο Θε ος Δ Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην Δ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Δ Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Δ Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ο ν

η η η η μα α α ας Δ

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη

γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νικος ε δω κεν η μιν

Δ και το με γα ε λε ο ο ος Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
 σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θεςπροστον θα νατον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ρ

Α γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροῖ και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Πα ρ

Τ ης πα τρω ω ας δο ξης σα α πο σκιρ
τη σας α φρο ο ο ο νως εν κα κοι οἰς ε
σκορ πι σα ον μοι πα ρε δω κας πλου ου
ου ου τον ο θεν σοι την του α σω ω ω
του φω νην προ σφε ε ρω η μαρ τον ε νω πι
ο ο ο ον σου Πα τερ οι κτι ιρ μον δε ξαι
με με τα νο ου ου ου ντα και ποι η σον με ως ε
να των μι σθι ων σδ δ δ δ δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α να α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου

(Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν, Α' Κορ. Γ' 12-20).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ριζ').

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 14)

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ

I σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Δ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι

ος και το θα να τω ου πα ρε δω κε ε

με

Ι σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Δ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κ8

σα ας μ8 και ε γε ν8 μοι εις σω τη ρι ι

αν

Ι σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α

αν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἔστιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἶδατε, ὅτι ὁ

κολλώμενος τῇ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται, γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνευμά ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἦγοράσθητε γὰρ τιμῆς· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-Θ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ I α α κωβ
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α αλ λη η λϑ ϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (ιε' 11-32).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὗρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον

μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ 22

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πά

Μ Πά
 ι τα α α α α α α α α α α Χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 στι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ στι ι κω ως ^Δ
Μ Πά
 ει ει ει ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο υι ι ι ι
 ζο ο ει κο υι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

εσ και αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α δι τον τρι σα α α

α γι ον υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε

εσ πα α α α α α α α α α α α α α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω τι κη η η η η η η η η ην α πο θω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ως το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε α των ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο

ρου ου ου με ε νον τα α α α α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Ἦχος Δι-Θ

Π α ρα σχϷ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϷ Ϸ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϷ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϷ Ϸ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Ϟ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϞ Ϟ Κυ ρι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ Δ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *και ἄλλως :* **Δι**

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνθ ς μεν σε Ευ λο γθ ς μεν

σοι ευ χα ρι στθ ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων ** και ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

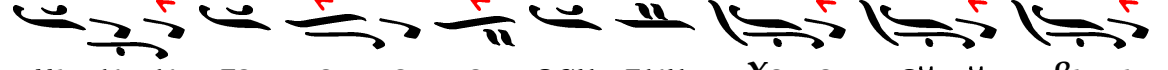

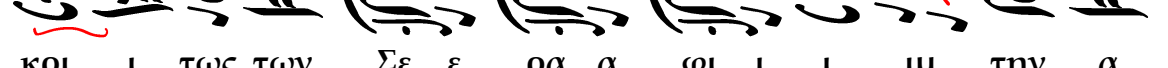
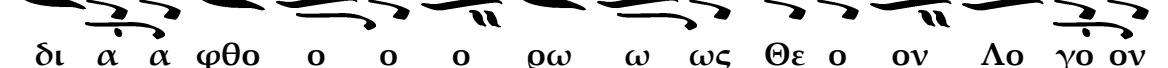

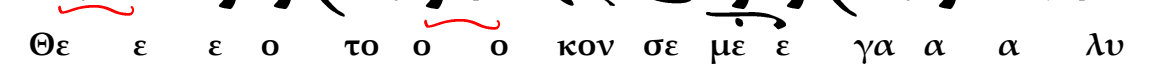
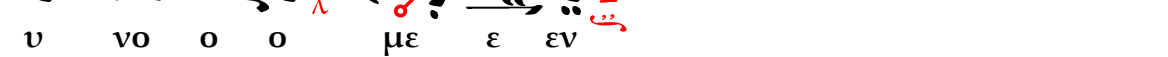
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τωσ των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν
 τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως Θε ε
 ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

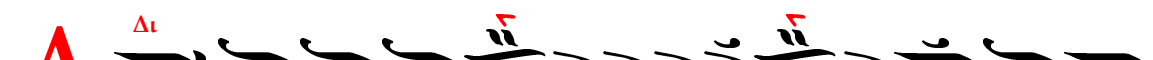

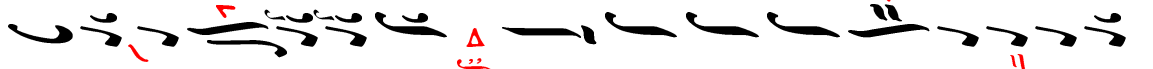
Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η

 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο

 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι

 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε

 ε ρα τδ Θε δ δ η η μω ω ω ων την τι

 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρδ δ βι ι

 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ

 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α

 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον

 τε ε ε κδ δ δ δ δ σαν την ο ον τως

 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ

 υ νο ο ο με ε εν

Ἐτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

A^{Δι} ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα

 ρι ι ζει ει ει ειν σε τη η ην Θε ο ο

 το ο ο ο ο ο κον τη α ει μα κα α ρι ι στον

και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε
 ε ε ρα α α τθ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω
 Χε ρθ ϝ βι ιμ και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κθ ϝ ϝ σαν την
 ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον η Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Ἔτονίσθη ἰδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.
 Κοινωνικόν, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα - ϑ

A Πα
 ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

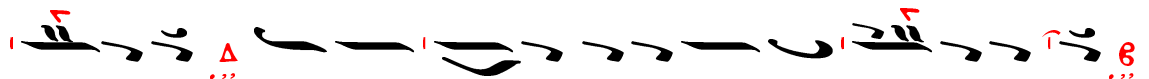
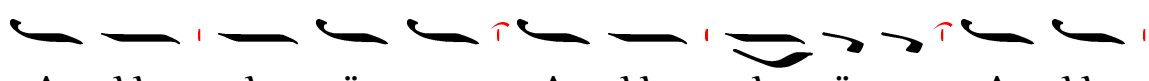

Δι
 Μ
 Κε
 Πα
 λι ε ε λιε ρα ρα α λιε λιε ρα α ρα α α λιε
 ε τε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α α
 α ρα λιε Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι α α α α α α α α α α α
 α α

Ἦχος Δι-θ

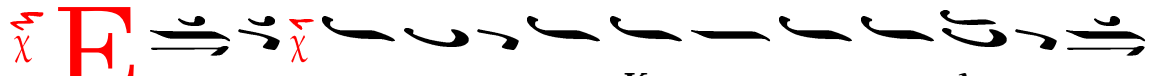
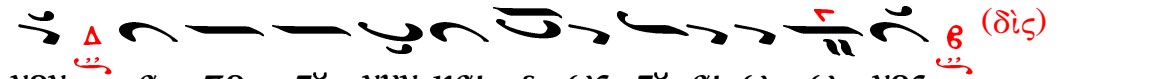
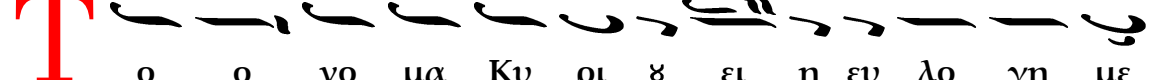
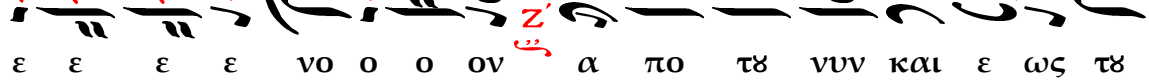

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϝ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ος